



امروز شما



- فروردین** غیرت خوب است اما تعصب چشمان تو را کور می‌کند. از حسادت دوری کن یا جهت آن را به گونه‌ای تغییر بده که تو و دیگران را آزار ندهد.
- اردیبهشت** باید به خانواده و دوستان وقت بیشتری بدهی و بیشتر به آنها توجه کنی. به حرف‌های آنان به دقت گوش بده و تا جایی که می‌توانی به آنها کمک کن.
- خرداد** این روزها مسائل عاطفی ذهن تو را به خود مشغول کرده. دوستان زیادی دور تو جمع شده‌اند اما تو در میان آنها به جستجوی شخص ایده‌آل هستی. این جستجو را باید ادامه داد تا به نتیجه مطلوب رسید.
- تیر** حرف‌های نامربوط یک نفر بین تو و دوست یا همسرت کدورت و ناراحتی به وجود می‌آورد. تا وقتی که از حرف یا خبری مطمئن نشدی نباید درباره‌اش قضاوت کنی.
- مرداد** عقل و فکر راهنمای درست و روشنی است پس با بکارگیری از آنها، اطراف خودت را خوب ببین و به هر کسی اعتماد نکن. پیشنهادی به تو می‌شود که باید در مورد آن خوب فکر کنی و همه جوانب را در نظر بگیری تا پشیمان نشوی.
- شهریور** اینهمه عجله و شتابزدگی برای چیست؟ باید با صبر و حوصله اجازه بدهی تا گذر زمان خود بخود فاصله‌ها و مشکلات بین شما را حل کند.

- مهر** به هر کس نمی‌توان اعتماد کرد. مردمانی هستند که هر روز به رنگ تازه‌ای درمی‌آیند و از اعتماد تو سوء استفاده خواهند کرد. باید هوشیار باشی و فریب ظاهر کسی را نخوری.
- آبان** دوست داشتن، دوستی و عشق را به خود اختصاص نده. در این هیچ تردیدی نیست. با کلید دوست داشتن می‌توانی درهای بسته زیادی را باز کنی و به قلب او نفوذ کنی.
- آذر** تو از تعهد دوری می‌کنی چون فکر می‌کنی تو را درگیر می‌کند و یا از گیر افتادن می‌ترسی اما باید قبول کنی این بخشی از زندگی است که می‌تواند شیرین هم باشد. باید این افکار را از ذهنت بیرون کنی.
- دی** در شرایط تازه‌ای قرار می‌گیری که باید دست به انتخاب جدیدی بزنی. همیشه عاقبت کار را در نظر بگیر و دست به عمل بزن و گرنه ضرر می‌کنی.
- بهمن** مراقب باش!! تند رفتن فقط در رانندگی خطرناک نیست بلکه در برخورد با یک دوست یا همکار هم ممکن است خطر آفرین باشد.
- اسفند** سعی می‌کنی پیچیده و رازآلود باشی در حالی که لزومی به اینکار نیست. در دوستی‌ها، آسان می‌توانی دیگران را فریب داد اما قیل از آن، تو خود امتیاز مهمتری را از دست داده‌ای.

آیا رفتار با رونالدو جهان سومی بود؟



کریستیانو رونالدو در ایران است و چه اتفاقی مهم‌تر از این می‌تواند برای طرفداران ایرانی‌اش وجود داشته باشد؟ آن‌ها می‌خواهند هرطور که شده با سلبریتی مورد علاقه‌شان دیدار کنند؛ حتی اگر به قیمت طی کردن تپه‌های صعب‌العبور باشد!

به گزارش ایرنا، از لحظه ورود رونالدو به همراه تیم فوتبال «النصر» به فرودگاه امام خمینی (ره) تا زمانی که او به هتل محل اقامتش برسد، سیل عظیمی از طرفداران ایرانی‌اش او را مشایعت کردند. نحوه استقبال مردم از این فوتبالیست مشهور و انتشار تصاویری از این رویداد حالا چند ساعت است که در فضای مجازی به اصطلاح «ترند» شده است و البته نگرش‌های مختلفی درباره آن وجود دارد.

استقبال از رونالدو مایه شرمساری یا واکنش طبیعی؟!

از وقتی ویدیوهای نحوه مواجهه مردم با رونالدو؛ از دویدن پشت اتوبوس حامل او گرفته تا حرکت دسته جمعی به سمت هتل محل اقامتش منتشر شده است، خیلی‌ها این رفتار مردم را به «ندیدید بدید» بودن تعبیر کرده و این گونه استقبال از یک سلبریتی خارجی را مایه شرمساری و فقر فرهنگی دانسته‌اند و می‌گویند که این طور رفتارها فقط در جهان سوم پیدا می‌شود! بر همین اساس هم صدها مطلب در شبکه‌های اجتماعی نوشته شده است که حاوی افسوس خوردن برای «جهان سومی» بودن هموطنانمان است که باید اصلاح شوند و مدام این عبارت را به عنوان نوعی تحقیر به کار می‌برند؛ بدون آنکه توجه داشته باشند این رفتار در قبال کسی مانند رونالدو در تمام دنیا طبیعی است و ربطی به جهان اول و سوم ندارد!

عده‌ای هم شرایط را این‌طور تحلیل کرده‌اند که: «کشوری که هیچ تیم بزرگی در آن اردو نمی‌زند، مقصد سفر تعطیلات هیچ ستاره‌ای نیست، هیچ کنسرت بزرگی در آن برگزار نمی‌شود...»

از طرفی همانطور که گفته شد، گروهی هم به درستی معتقدند که مواجهه طرفداران با سلبریتی‌ها در همه جای دنیا یکسان است و لازم به این اندازه خودزنی درباره طرفداران ایرانی رونالدو نیست.

استقبال از رونالدو در سایر کشورها

این در حالی است که مانند همیشه، برخی از رسانه‌های فارسی زبان نیز تلاش کرده‌اند که رفتار مردم را به فقر فرهنگی تعبیر کنند و به آنها احساس کمبود را تلقین می‌کنند. در حالی که هواداری و طرفداری در کشورهای توسعه‌یافته هم چندان تفاوتی با کشورهای



کاروانسرایای ایران ریشه در دوران هخامنشیان دارد



یک کارشناس باستان‌شناسی:

کارشناس باستان شناسی گفت: چهارخانه‌های زمان هخامنشیان به مرور زمان توسعه و گسترش پیدا می‌کند تا در دوران ساسانیان به سازه‌هایی استراحتگاهی برای مسافران تبدیل می‌شوند و در نهایت در دوران اسلامی هم این مکان‌ها با عنوان کاروانسرا به فعالیت خود ادامه می‌دهند.

فرزان احمد نژاد در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اینکه ۲۵۰۰ سال پیش هخامنشیان راه‌ها و مسیرهای مختلفی را برای برقراری ارتباط بین شهرهای سرزمین وسیع تحت سیطره خود احداث کردند، اظهار کرد: قاعدتاً در مسیر جابه‌جایی کاروان‌ها و گروه‌های مختلف تجاری، سیاسی و... به فضاهایی برای استراحت نیاز بود.

وی با اشاره به اینکه هخامنشیان برای ایجاد فضاهای استراحتگاهی اقدام به احداث چهارخانه در مناطق مختلف قلمرو خود می‌کنند، گفت: این چهارخانه‌ها به مرور زمان توسعه و گسترش پیدا می‌کند تا در دوران ساسانیان به سازه‌هایی استراحتگاهی برای مسافران تبدیل می‌شوند و در نهایت در دوران اسلامی هم این مکان‌ها با عنوان کاروانسرا به فعالیت خود ادامه می‌دهند.

وی با بیان اینکه اوج ساخت کاروانسرا در دوران اسلامی به دوران شاه عباس صفوی بازمی‌گردد، افزود: این کارشناس باستان شناسی با اشاره به این که در گذشته این کاروانسرا ساخت بیش از هزار کاروانسرا در سراسر ایران را می‌دهد.

این کارشناس باستان شناسی با اشاره به اینکه البرز هم در این دوران از ساخت کاروانسرا محروم نمی‌ماند، گفت: این استان دو کاروانسرای شاخص دارد که یکی از آنها کاروانسرای ینگگی امام در شهرستان ساوجبلاغ است.

وی با بیان این که نام این کاروانسرا برگرفته از نام روستایی است که در نزدیکی این بنا قرار دارد، توضیح داد: با توجه به اینکه در گذشته دو امام زاده به نام‌های هادی و علی نقی (ع) در نزدیکی این امام زاده دفن شده بودند و در آن دوران مدت زمان زیادی از آمدن این دو امام به این منطقه نمی‌گذشته، نام روستا و کاروانسرای آن را ینگگی امام (ینگگی در زبان ترکی ساوجبلاغی به معنای تازه است)، گذاشته‌اند.

احمدنژاد ادامه داد: این کاروانسرا که احداث آن به دوران صفوی بازمی‌گردد از آجر ساخته شده و در کاوش‌های باستان شناسی مشخص شده در آن دوران برای بنای آن از پی‌نواری پیوسته استفاده شده که این امر باعث استحکام بسیار زیاد این سازه شده است.

وی گفت: همین روش ساخت باعث شده این کاروانسرا با اینکه حدود ۲۰۰ سال است بلااستفاده رها شده همچنان پابرجا بماند.

این کارشناس باستان شناسی افزود: در آن دوران اگر کاروان‌ها در طول روز به کاروانسرای ینگگی امام می‌رسیدند به راحتی از درهای ورودی وارد محوطه کاروانسرا می‌شدند ولی اگر شب می‌رسیدند باید در حجره‌های کنار دیوار بار خود را تخلیه و استراحت می‌کردند تا صبح

فیلم «باربی» چه چیزی را می‌فروشد؟



باربی را باید پدیده سینمایی-فرهنگی ۲۰۲۳ بدانیم. نظرات موافق یا مخالف این فیلم، بیشتر روی جنبه‌های فراتر از ممتکز بوده تا جنبه‌های فرمیش. در حقیقت هم، وقتی یک فیلم به پدیده‌ای فرهنگی تبدیل می‌شود، بررسی آن فقط از جنبه‌های فنی و فرمالیستی، کفایت نمی‌کند. هم‌زمان با هفته‌های پایانی اکران فیلم «باربی» و دیده شدن نسخه‌های نمایش خانگی آن، محسن خیابانی - منتقد سینما در یادداشتی که آن را در اختیار خبرگزاری ایسنا گذاشته، نوشته است:

ارجاع کافی نیست!

فیلم با ارجاع به اولین سکانس ۲۰۱۱: ادیسه فضایی، استنلی کوبریک، ۱۹۶۸ شروع می‌شود، سکانسی که قرار بوده خنده‌دار باشد اما صرفاً در حد یک ایده خام باقی می‌ماند. اگر اثر کوبریک را دیده باشید، احتمالاً کاتی که سکانس آغازین آن را پایان می‌دهد به خاطر دارید، حالا همان کات و کارکرد حس و معنایی‌اش را با کات پایان‌بخش افتتاحیه باربی مقایسه کنید تا تفاوت سطح کارگردانی دو اثر را دریابید! فیلم باربی پر شده از ارجاعات اینچنینی به فرهنگ پاپ آمریکا که تقریباً همه‌شان از جنس همین سکانس آغازین هستند. ابتدا جذاب به نظر می‌آیند ولی پوستشان را که کنار بزیم، چیزی جز میوه‌ای پوک نصیبمان نمی‌شود.

سقوط

گرتا گروویگ بعد از فیلم خیلی خوب لیدی برد (۲۰۱۷) به فیلم خوب زنان کوچک (۲۰۱۹) رسید اما باربی، سقوطی آشکار در کارنامه‌اش محسوب می‌شود! جای دوربین و عوض شدن زوایای آن در خیلی از لحظات، حس تماشاگر را خراب می‌کند، انگار کارگردان هیچ ایده‌ای برای نشان دادن بازیگران و اشیاء صحنه نداشته تا اثرش را به بیانی سینمایی نزدیک کند. انتظار می‌رفت حداقل تیم بازیگری تحت هدایت گروویگ، عملکرد خوبی نشان بدهند اما مارگو رابی، رایان کاسلینگ، ویل فارل و مایکل سیرا که همگی قبلاً تجربه‌هایی موفق در کمدی داشته‌اند هیچ‌گاه در این فیلم، لبخند کوچکی هم به لب‌هایمان هدیه نمی‌دهند. فیلمنامه باربی از نظر شخصیت‌پردازی و منطق روایی به شدت لنگ می‌زند. نسبت بین دو دنیا (باربی‌لند و دنیای واقعی) و چگونگی رفت و برگشت بین‌شان، چهارچوبی منطقی نمی‌یابد و بیشتر فرصتی

عکس روز:

بدون شرح

عکس از:
خدیجه غضنفری

کاریکاتور روز:

زیاده گردی

کاریکاتور از:
مریم محبی

کاریکاتور روز:

زیاده گردی

کاریکاتور از:
مریم محبی